

DECYZJA Nr 38 / 2024

Na podstawie art. 35a pkt 9 lit. a oraz art. 35d ust. 1 pkt 1 w związku z art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 846 z późn. zm.) oraz na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572)

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza spółce **MARCHEM- [REDAKTOWANE] I [REDAKTOWANE] SPÓŁKA JAWNA**, ul. [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], REGON: [REDAKTOWANE], NIP [REDAKTOWANE], karę pieniężną w wysokości 10 000 zł (słownie złotych: dziesięć tysięcy 00/100), **za brak wystawienia dokumentu potwierdzającego spełnianie przez paliwo stałe wymagań jakościowych tj. świadectwa jakości paliw stałych.**

Uzasadnienie

W dniu 06.03.2024 r. na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli nr NRU.145.2024 z dnia 05.03.2024 r. inspektorzy reprezentujący Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej *Opolskim WIiH*, przeprowadzili kontrolę w spółce **MARCHEM- [REDAKTOWANE] I [REDAKTOWANE] SPÓŁKA JAWNA** z siedzibą w [REDAKTOWANE] przy ul. [REDAKTOWANE], zwanej dalej *Stroną*.

Kontrola została przeprowadzona na podstawie przepisów ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 846, z późn. zm.), zwanej dalej *ustawą o smikjp* oraz ustawy z dnia 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 1497, z późn. zm.), zwanej dalej *ustawą o szczególnych rozwiązaniach*.

Przedmiotem kontroli były zagadnienia dotyczące m.in. spełnienia obowiązków określonych w art. 6b i 6c oraz zakazu wynikającego z art. 7 ust. 7a *ustawy o smikjp* oraz dołączania do dowodów sprzedaży oświadczeń o kraju pochodzenia paliwa stałego zgodnie z przepisami art. 13. ust. 2 *ustawy o szczególnych rozwiązaniach*.

W toku kontroli sprawdzono, czy przedsiębiorca spełnia obowiązki określone w art. 6c *ustawy o smikjp*, polegające na wystawianiu dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych, zwanego: *świadectwem jakości*, przekazywania kupującemu kopii świadectwa jakości poświadczonej za zgodność z oryginałem, oraz przechowywania świadectw jakości.

W czasie kontroli ██████████ – wspólnik spółki okazała kontrolującym 6 dowodów sprzedaży węgla kamiennego (Faktur VAT) dla klientów indywidualnych na ogólną wartość 7 410,03 zł, wystawionych w roku 2024 - w okresie od 01.01.2024 r. do dnia kontroli tj. 06.03.2024 r., a mianowicie:

- Faktura VAT 26/MAG/01/2024 z dnia 31.01.2024 r. i Faktura VAT 1/MAG/01/2024 z dnia 03.01.2024 r. - dla węgla kamiennego groszek plus, do których nie dołączono świadectwa jakości paliw stałych,
- Faktura VAT 33/MAG/02/2024 z dnia 16.02.2024 r. i Faktura VAT 19/MAG/01/2024 z dnia 22.01.2024 r. - dla węgla kamiennego orzech II, do których nie dołączono świadectwa jakości paliw stałych,
- Faktura VAT 22/MAG/03/2024 z dnia 05.03.2024 r. i Faktura VAT 69/MAG/02/2024 z dnia 28.02.2024 r. - dla węgla kamiennego orzech, do których nie dołączono świadectwa jakości paliw stałych,

Jak ustalono na podstawie oświadczenia ██████████ – *Strona* nie wystawiła świadectw jakości paliw stałych, bowiem nie wiedziała o takim obowiązku.

Jak ustalono w dniu kontroli na placu składowym znajdował się węgiel kamienny oferowany do sprzedaży:

- EKOGRSZEK (GRSZEK PLUS) w cenie 1890 zł/1t w ilości 18,60 t na wartość 35 154,00 zł,
- ORZECH II w cenie 1790 zł/1t w ilości 24,00 t na wartość 42 960,00 zł,
- ORZECH w cenie 1890 zł/1t w ilości 34,55 t na wartość 65 299,50 zł.

Łącznie w ofercie składu opałowego znajdowało się 77,15 t paliwa stałego o wartości 143 413,50 zł.

Powyższe stany stwierdzono na podstawie pisemnego oświadczenia ██████████ – wspólnika spółki.

Ustalenia kontrolne udokumentowane zostały w protokole kontroli oraz w protokole pobrania próbek paliw (nr akt NRU.8361.145.2024). Ponadto, ██████████ złożyła w dniu 06.03.2024 r. pisemne oświadczenie, które dołączono do akt kontroli.

Analiza przedłożonej dokumentacji wykazała niespełnienie przez kontrolowanego obowiązku wynikającego z art. 6c *ustawy o smikjp* albowiem w odniesieniu do obowiązujących przepisów, zgodnie z art. 6c ust. 1 *ustawy o smikjp*, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa

stałego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany: *świadcstwem jakości*.

Wyżej wymieniony obowiązek obejmuje, w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b *ustawy o smikjp*, węgiel kamienny, brykiety, lub pelety zawierające co najmniej 85 % węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania.

Pod pojęciem wprowadzania do obrotu paliwa stałego należy rozumieć, zgodnie z art. 2 ust 1 pkt 14a, sprzedaż lub inną formę zbycia paliw stałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z przeznaczeniem do użycia w gospodarstwach domowych lub w instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW. Pojęcie przedsiębiorcy definiuje natomiast art. 2 ust. 1 pkt 1 *ustawy o smikjp*, w myśl którego, w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 236) jest to osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nie będąca osobą prawną wykonująca działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, transportowania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu paliw stałych.

W myśl powyższych przepisów przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwa stałe, który wbrew obowiązkowi nie wystawia świadectw jakości podlega karze pieniężnej wymierzanej w drodze decyzji administracyjnej przez wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej właściwego ze względu na miejsce przeprowadzenia kontroli.

W oparciu o zebrany w toku kontroli materiał dowodowy *Opolski WIIH* pismem z dnia 29.03.2024 r. zawiadomił *Stronę* o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej wynikającej z art. 35a pkt 9 lit. a *ustawy o smikjp*. *Strona* została również poinformowana, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, przysługuje jej na podstawie art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572), zwanej dalej *Kpa*, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Jednocześnie *Opolski WIIH* zwrócił się do *Strony* o przedłożenie dokumentów dotyczących wielkości osiągniętych obrotów lub wartości wprowadzonych do obrotu paliw stałych w roku 2023 r.

Strona pismem z dnia 10.04.2024 r. przekazała informację o wartości sprzedaży paliw stałych w okresie od 01.01.2023 r. do 31.12.2023 r. wynoszącym 90 829,33 zł netto przy sprzedaży węgla w ilości 54,17 t. Ponadto dołączyła wzór stosowanego Świadectwa jakości paliw stałych wystawianego przez *Stronę*.

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził, co następuje.

Strona wprowadzając do obrotu paliwo stałe przeznaczone do stosowania w gospodarstwach domowych miała obowiązek wystawiania świadectwa jakości paliw stałych i przekazywania

każdemu nabywającemu paliwo stałe kopii tego świadectwa. Obowiązek wystawienia świadectwa jakości potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych wynika wprost z art. 6c ust. 1 *ustawy o smikjp*. Pośrednik sprzedający paliwo stałe, również ma obowiązek wystawić własne świadectwo jakości dla wprowadzanego do obrotu paliwa, natomiast świadectwo jakości lub certyfikat otrzymywany od producenta paliwa stałego, może stanowić jedynie dokument posiłkowy przy wskazywaniu wartości parametrów.

W myśl art. 35a pkt 9 lit. a *ustawy o smikjp* przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi nie wystawia świadectwa jakości podlega karze pieniężnej.

Zgodnie z art. 35c ust. 5 *ustawy o smikjp* w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 wysokość wymierzanej kary pieniężnej wynosi:

- 1) od 10 000 zł do 25 000 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200 000 zł;
- 2) od 25 001 zł do 100 000 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200 000 zł.

Wartość partii kontrolowanego paliwa znajdującego się w ofercie kontrolowanego sklepu stanowiła wartość 135 607,50 zł. Wartość ta nie przekracza kwoty 200 000 zł, zatem *Opolski WIIH*, w myśl art. 35c ust. 5 pkt 1 *ustawy o smikjp* ustalił wysokość kary pieniężnej w przedziale od 10 000 zł do 25 000 zł.

Na podstawie art. 35d ust. 4 *ustawy o smikjp*, *Opolski WIIH* ustalając wysokość kary pieniężnej, uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli.

Oceniając **dotychczasową działalność** przedsiębiorcy dokonującego naruszenia *Opolski WIIH* ustalił, iż *Strona* nie była karana za naruszenie obowiązków dotyczących wystawiania świadectw jakości paliw stałych, na podstawie art. 35a pkt 9 *ustawy o smikjp*.

Przy ocenie **wielkości obrotu** z prowadzonej działalności lub wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli *Opolski WIIH* uwzględnił oświadczenie *Strony* przesłane pismem z dnia 10.04.2024 r. w zakresie wartości paliwa stałego wprowadzonego do obrotu w 2023 r.

W toku postępowania administracyjnego *Opolski WIIH* ocenił ponadto przesłanki do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wskazane w art. 189f § 1 pkt 1 i 2 *Kpa*. Zgodnie z ww. przepisem organ administracji publicznej odstępuje od nałożenia kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, przy wystąpieniu jednej z dwóch przesłanek:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia

kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Należy podkreślić, że w przypadku pierwszej przesłanki obydwie warunki powinny być spełnione kumulatywnie, czyli jedynie znikoma waga naruszenia wraz z zaprzestaniem działań niezgodnych z prawem może być podstawą do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej. Zaistnienie jednej z powyższych przesłanek jest niewystarczające. Oceniając zgromadzony w sprawie materiał *Opolski WIIH* uznał, iż nie ma podstaw, aby niewystawianie świadectw jakości paliw stałych i nieprzekazywanie każdemu nabywającemu paliwo stałe kopii tego świadectwa uznać za znikome naruszenie prawa.

W przedmiotowej sprawie brak jest ponadto podstaw do odstąpienia od ukarania na gruncie art. 189f pkt 2 *Kpa*. *Opolski WIIH* nie stwierdził aby na *Stronę* była uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub aby *Strona* została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W związku z powyższym, zgodnie z obowiązującymi przepisami, *Opolski WIIH* nie znalazł podstaw aby odstąpić od ukarania, ponieważ w sprawie nie zaistniało spełnienie żadnej z przesłanek umocowujących organ administracji publicznej do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej. Niemniej jednak *Opolski WIIH* uwzględnił informacje przekazane przez *Stronę* w piśmie z dnia 10.04.2024 r. w zakresie wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w 2023 r. i wymierzył karę pieniężną na najniższym przewidzianym przepisami *ustawy o smikjp* poziomie.

Brak jest także podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f §2 *Kpa*, w myśl którego w przypadkach innych niż wymienione w §1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

W ocenie tutejszego organu odstąpienie od nałożenia kary na tej podstawie byłoby niecelowe.

Po rozważeniu opisanych wyżej przesłanek oraz uwzględniając poziom szkody grożącej potencjalnym nabywcom, a także postawę *Strony*, która wyeliminowała stwierdzone nieprawidłowości, *Opolski WIIH* wymierza karę pieniężną w wysokości 10 000 zł (słownie złotych: dziesięć tysięcy 00/100). Organ uznał, iż kara pieniężna w najniższej przewidzianej ustawowo wysokości będzie w tym przypadku wystarczająca i adekwatna do stwierdzonych naruszeń, a także spełni swoją funkcję prewencyjną.

Na podstawie art. 35e ust. 1 *ustawy o smikjp*, wpływy z kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 35a ww. ustawy stanowią dochód budżetu państwa. Natomiast w myśl art. 35e ust. 2

ustawy o smikjp do egzekucji kar pieniężnych stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

W myśl art. 2 § 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 2505, z późn. zm.) egzekucji administracyjnej podlegają podatki, opłaty i inne należności, do których stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, z późn. zm.), zwanej dalej *Ordynacją podatkową*, oraz grzywny i kary pieniężne wymierzane przez organy administracji publicznej.

Zgodnie z art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 1270, z późn. zm.), zwanej dalej *ustawą o finansach publicznych*, do spraw dotyczących nieopodatkowanych należności budżetowych, nieuregulowanych niniejszą ustawą stosuje się przepisy *Kpa* i odpowiednio przepisy działu III *Ordynacji Podatkowej*.

W myśl art. 2 § 1 pkt 1 *Ordynacji Podatkowej*, przepisy ustawy stosuje się do podatków, opłat oraz niepodatkowych należności budżetu państwa, do których zaliczają się również kary pieniężne. Natomiast na podstawie art. 2 § 2 i 3 *Ordynacji podatkowej* organom Inspekcji Handlowej przysługują uprawnienia organów podatkowych.

Na podstawie art. 35e ust. 1 *ustawy o smikjp* w związku z art. 67 *ustawy o finansach publicznych* i art. 47 § 1 *Ordynacji podatkowej* **karę pieniężną**, stanowiącą dochód budżetu państwa, **Strona powinna wpłacić na rachunek** bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu **numer 39 1010 1401 0013 4222 3100 0000 NBP Oddział Okręgowy Opole, w terminie 14 dni** od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stała się ostateczna.

Zastępca Opolskiego Wojewódzkiego
Inspektor Inspekcji Handlowej
dr Marek Kawa
Opolski Wojewódzki
Inspektor Inspekcji Handlowej

Pouczenie:

1. Na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) od decyzji przysługuje *Stronie* odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, ul. Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa za pośrednictwem Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Mickiewicza 1, 45-367 Opole, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 130 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) przed upływem terminu do wniesienia odwołania decyzja nie ulega wykonaniu. Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.

3. Zgodnie z art. 16 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) decyzja ostateczna to decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji.
4. W myśl art. 127a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) przed upływem terminu do wniesienia odwołania *Strona* może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez *Stronę* decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż podlega natychmiastowemu wykonaniu, a *Stronie* nie przysługuje prawo do wniesienia odwołania ani skargi do sądu administracyjnego.
5. W myśl art. 189i ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) kara pieniężna niezapłacona w terminie staje się zaległą administracyjną karą pieniężną, od której nalicza się odsetki za zwłokę w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, tj. na zasadach przewidzianych w dziale III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2020 r. poz. 1325).
6. Na podstawie art. 35e ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 846, z późn. zm.) do egzekucji kar pieniężnych stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Otrzymują:

1. MARCHEM- [REDAKTOR] I [REDAKTOR] SPÓŁKA JAWNA
[REDAKTOR]
[REDAKTOR]
2. a/a
3. Wydział B/A

